

پیروز دوانی: نویسنده، مترجم، پژوهشگر، تحلیل گرمسایل سیاسی، مبارز سیاسی برعلیه رژیم استبدادی جمهوری اسلامی ایران، بنیان گذار و دبیر وسخنگوی اتحاد برای دموکراسی در ایران بود. برای اطلاعات بیشتر از فعالیت ها و آثار وی به صفحه های این نارنما مراجعه کنید

www.PiroozDavani.com

بیوگرافی پیروز دوانی

پیروز دوانی روز سوم اردیبهشت سال 1340 در شهر تهران به دنیا آمد و به دلیل سنت مبارزاتی که در محیط خانوادگی اش وجود داشت، از دوران کودکی به مسایل اجتماعی پیرامون خود حساس بود. با شروع انقلاب، پیروز با انرژی و انگیزه وصف ناپذیر در سن شانزده سالگی به صفوف انقلابیون پیوست و بسوی اندیشه مارکسیسم - لنینیسم گرایش پیدا نمود. پیروز دوانی اولین بار در شهریور 1361 به خاطر هواداری و فعالیت با سازمان جوانان توده دستگیر و به مدت هفت ماه زندانی شد، از زمان آزادی در سال 1362 تا زمان دستگیری مجدد در اسفند سال 1369 فعالیتها ی گسترده ی آزادی خواهانه و انساندوستانه در رابطه با کارگران و خانواده های زندانیان و

مقتولان سیاسی را با وجود سیستم کنترل قوی پلیسی رژیم حاکم در شرایطی در داخل کشو دنبال کرد که گروه گروه خود را از فعالیت در کشور خسته و ناامید می دیدند و به فرار از کشور دست می زدند. از نمونه ثمرات تلاشهای پیگیرانه و بی وقفه پیروز در این سالها **تشکیل "کانون حمایت از زندانیان سیاسی (داخل کشور)" و اطلاع رسانی و افشایگری در رابطه با فاجعه قتل عام زندانیان سیاسی است.**

12- اسفند 1369 پیروز مجددا دستگیر شد و به مدت 6 ماه در سلول انفرادی شکنجه گاه اوین زیر انواع شکنجه ها قرار گرفت. هفت ماه پس از بازداشت در یک دادگاه غیر علنی محاکمه شد و به سه سال زندان و پنجاه ضربه شلاق محکوم شد و سه سال دیگر را به خاطر پی گیری فعالیت های سیاسی اش در سایه سار کوه های اوین و در کنار بسیاری از زندانیان گروه های مختلف سپری کرد.

پس از انتقال به زندان عمومی، با توجه به روحیه سرزنده و ایمان خلل ناپذیرش به ضرورت ایجاد تفاهم در میان گروه های مبارز و، به سازماندهی در میان زندانیان اعتراض به نقض حقوق آنان در زندان پرداخت و به زودی به چهره ای محبوب در زندان تبدیل گردید. همین امر موجب شد که بارها از سوی مسئولان زندان تحت آزار قرار گیرد، به انفرادی بازگردانده شود و ملاقات های وی با خانواده قطع گردد. در همین مدت بود که با چهره های سرشناس مبارز در زندان همچون عباس امیر انتظام و محمد علی عمویی آشنا شد

زمستان سال 1373 پس از رهایی از زندان، با توجه به سابقه زندان و آشنایی پلیس با نوع تفکر و عمل وی، تصمیم گرفت با استفاده از روزنه های موجود قانونی برای تحقق اهداف خود در زمینه اطلاع رسانی جامعه درباره نقض حقوق بشر به فعالیت خود ادامه دهد.

از جمله این فعالیتها تاسیس "**شرکت پژوهشی پیام پیروز**" بود. از آنجا که طبق قانون، هر شرکتی می تواند بولتنی داشته باشد و فقط چاپ (زینگ و فیلم) بولتن نیاز به مجوز وزارت ارشاد دارد، این شرکت بولتن های خود را بصورت کپی - فتوکپی در اختیار علاقمندان قرار می داد و از این طریق می توانست به انتشار متداوم بولتن های خبری و تحلیلی بپردازد. در این بولتن های سیاسی مقالات افراد گوناگون با دیدگاه های متفاوت در ارتباط با تحلیل شرایط ایران و نقض حقوق بشر و وضعیت زندان ها و زندانیای سیاسی چاپ میگردد. **زیراکس و انعکاس گسترده زجر نامه فرج سرکوهی که بازتاب گسترده ای در سطح ایران و دنیا داشت** (در آن زمان پرونده فرج سرکوهی در افکار عمومی جهان مطرح شده و بزرگ ترین رسوائی را برای حکومت به وجود آورده بود) و **نکتیر سخنرانی آقای منتظری نمونه ای از این فعالیت ها است.**

پیروز سخت بر این باور بود که برای دسترسی به حقوق اساسی پایمال شده مردم بهتر از هروسيله ای، برقراری صحیح جریان اطلاعات واندیشه است وانتقال آن به اسم شخص هم مهم نیست؛ حصار سانسور را میبایست شکست، به این دلیل وی در جهت انعکاس وقایع و افکار متنوع شجاعانه فعالیت داشت و ارتباط مستمر او با نیروهای سیاسی و فعالان جامعه مدنی به سرعت از او چهره ای محبوب و درد آشنا ساخت. باور پیروز دوانی به ضرورت نزدیکی جریانات سیاسی موجب شد که از این دوران وی در ارتباط فعال با گروه های اپوزیسیون داخل کشور قرار گیرد و یکی از دست آورده های این ارتباط **برگزاری میزگردی** پیرامون علل وجود نابسامانی ها در جامعه و چگونگی رفع بحران عمومی در جامعه، با شرکت دکتر ابراهیم یزدی، مهندس عزت الله سبحانی، دکتر حبیب الله پیمان و پیروز دوانی به عنوان یک فرد هوادار چپ و سوسیالیسم، در خرداد سال 1374، (1995) بود که **متن این میزگرد** به صورت زیراکس در سطح وسیعی و بطور علنی از طریق شرکت پژوهشی پیام پیروز منتشر شد و در نشریات خارج از کشور مانند نیمروز و کار بازتاب یافت

در بولتن های شرکت پژوهشی پیام پیروز، مطالب گروه های سیاسی اعم از ملی ها، ملی - مذهبی ها، چپ ها و دموکراسی خواهان منعکس میشد و در بین دیگران توزیع میگردد. او در این حرکت فرهنگی کوشید تا با احترام به همه گروه هایی که در این راه هزینه پرداخته اند و در زیر بنای دیدگاه ها و تفکرات خویش در راه آزادی و دموکراسی به عدالت اجتماعی و تأمین حقوق و مطالبات آزادی خواهانه کارگران و دیگر طبقات زحمت کش توجه دارند، همه را حول سازمان اتحاد برای دموکراسی به هم نشینی و همراهی دعوت کند. او همچنان ارتباطات فرهنگی اش را با بخش وسیعی از علاقمندانی که در نقاط مختلف کشور با او ارتباط برقرار کرده بودند، گسترش داد.

دستگیری های کوتاه مدت و تهدیدات تلفنی، بر این مبنی که **اگر دست از فعالیت بر نداری اینبار احضارت نمی کنیم بلکه خفه ات می کنیم** زنگ خطرهایی بود ولی پیروز مستمر فعالیت هایش را برای کسب آزادی و برقراری دموکراسی آگاهانه ادامه داد. روزسه شنبه سوم شهریور 1377 (25 اگوست 1998) پیروز دوانی ازخانه خارج گردید وتوسط ماموران وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی ربوده شد. این خبر ابتدا به نقل از شادروان داریوش فروهر رهبر حزب ملت ایران درافکار عمومی و رادیوهای برونمرزی انعکاس یافت. زنده یاد داریوش فروهر و پروانه اسکندری تا آخرین روزهای زندگی سرافرازانه خود پیگیر وضعیت پیروز بودند.

با توجه به سفارشات خود پیروز و همچنان سابقه ضد انسانی و خون آشام جمهوری اسلامی، دوستان و خانواده پیروز به سرعت افکار عمومی و سازمانهای مدافع حقوق بشر را مطلع ساختند به این امید که شاید بتوان مانع انجام نقشه شوم سربازان گمنام و اربابان افشاء شده اشان شوند در ابتدا مسؤولان جمهوری اسلامی با سماجت ابراز بی اطلاعی از وضعیت پیروز دوانی می کردند و سعیشان بر این بود که ربوده شدن پیروز را بی ربط به قتلهای سیاسی جلوه دهند و با شایع پراکنیهای دروغین سرنوشت پیروز را همانگونه که تهدید کرده بودند آسان به فراموشی بسپارند. پیگیری خانواده و دوستان، صداقت وکیلی توانا و آگاه همچون ناصر زرافشان، شهامت روزنامه نگارانی چون اکبر گنجی و درگیریهای جناحی درون قدرت مانند آنچه در جریان دادگاه عبدالله نوری وزیر مستضیح کشور رخ داد همگی باعث شدند که نشان دهند ربودن، شکنجه و سپس قتل پیروز دوانی از موارد بسیار نادر از قتلهای سیاسی مشابه در تاریخچه سیاه جمهوری اسلامی باشد که در ارکان رسمی نظام مانند کمیسیون اصل نود، صحن علنی مجلس شورای اسلامی و دادگاه ویژه روحانیت صدور حکم قتل از سوی سه روحانی (غلامحسین محسنی اژه ای وزیر اطلاعات دولت احمدی نژاد یکی از آن سه روحانی است) خارج از محوطه قانونی و قضایی جمهوری اسلامی به ثبت رسیده است